

РЕШЕНИЕ

№ 1094

гр. София, 11.03.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, II отделение 34 състав, в
публично заседание на 28.09.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мартин Аврамов

при участието на секретаря Ася Атанасова, като разгледа дело номер **3254** по описа за **2009** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от АПК във връзка с чл. 49, ал. 2 от ЗКИР.

И. Л. С., Л. И. С. и М. Л. К. обжалват Заповед № РД-18-15/06.03.2009 г. на изпълнителния Д. на Агенцията по Г. К. и К., с която са одобрени кадастралната карта и регистри за част от територията на район „М” – С. О. при индивидуализираните в акта граници в частта относно поземлен имот с идентификатор 68134.4082.60. Иска се отмяната на заповедта по съображения за наличието на основанията по чл. 146 от АПК.

Ответникът отрича основателността на жалбата.

Заинтересованата страна С. О. изразява становище за неоснователност на оспорването.

От фактическа страна.

Жалбоподателите в качеството им на наследници на М Д С са собственици на УПИ VI – 1586 от кв. 1 по плана на гр. С., м. „ж.к. М 1”. С нотариален акт № 149, том IV, рег. № 6524, дело № 677/2002 г. наследодателката е призната за собственик на имот, придаден по регулация към нейния собствен и представляващ празно място – поземлен имот с площ от 324 кв.м., част от имот без планоснимачен номер, собственост на СО – район „М”. Придаваемото място

е придобито по силата на Заповед № РД-50-09-224/25.05.1988 г. и Заповед № РД-50-340/24.06.1997 г. за одобряване на дворищно-регулационния план, като стойността на придаваемата част е заплатена. Предмет на оспорената заповед е одобряването, на основание чл. 49, ал. 1 от ЗКИР, на кадастралната карта и кадастралните регистри за част от територията на район „М” – СО, в обхвата на която попада и имота, собственост на оспорващите.

Според заключението на инж. Р. П. имотът с идентификационен № 68134.4082.60 е записан в кадастралния регистър на името на М С, като старият идентификатор е поземлен имот № 1586, станал основа за образуване на парцел VI-1586 в кв. 1 по действащия кадастрален и регулационен план на м. „М 1”; границите на ПИ № 1586 съвпадат с имот № 60 (изчертан и надписан с черни линии и допълнително означен по цифрите 1,2,3,4,1 върху комбинираната скица към заключението). Вещото лице е индивидуализирало и придадената по регулация част от парцел I по цифрите 5,6,2,7,8,5 и оцветена в червен цвят на комбинираната скица, приемайки, че границите на парцел VI-1586 не са отразени вярно в кадастралната карта; при отразяване на границите на парцела, те биха затворили имот с площ, отговаряща на тази по нот. акт № 149/2002 г.

От правна страна.

Жалбата е допустима – подадена е при надлежно упражнено право на оспорване, а разгледана по същество е и основателна, но по различни от изложените в нея съображения. Административният акт в частта относно имота с посочения идентификатор, определяща и пределите на правния интерес от обжалването, е засегнат от отменителните основания по чл. 146, т. 3 и 4 от АПК.

1. Границите на поземлените имоти – предмет на кадастъра, се определят съобразно критериите по чл. 43, ал. 1, т. 5 от ЗКИР и чл. 14, ал. 1 от Наредба № 3/28.04.2005 г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри. Посочените разпоредби уреждат както източниците на данни за границите на имотите, така и приоритетността на използването им при одобряването на кадастралната карта. При липсата на означено по реда на чл. 36, т. 1 и чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗКИР местоположение върху терена, на посочени от собствениците гранични точки или съществуващи на място материализирани граници, те се установяват от кадастралните и регулационни планове, одобрени по реда на изрично изброените в чл. 14, ал. 1, т. 3 и 4 от Наредба № 3/28.04.2005 г. закони. Изясняването на въпроса за границите на имотите, попадащи в обхвата на кадастъра, е в тежест на административния орган и представлява частен случай на задълженията му по чл. 35 и чл. 36, ал. 1 от АПК.

2. Имотът с № 68134.4082.60 притежава стар идентификатор 1586 и е станал основа за образуването на парцел VI-1586, който, видно и от комбинираната скица към експертното заключение, се припокрива частично с него. Границите на имота са функция от площта му, а увеличаването ѝ би довело и до тяхната промяна. Извън предмета на спора е обстоятелството, че към парцела е

придадена част, по отношение на която са уредени и сметките по регулация в хипотезите на § 6, ал. 2 и 4 от ПР на ЗУТ. Съгласно ал. 2 на § 5 от ПЗР на ЗКИР дворищно-регулационният план се счита за приложен за тези части от парцела, за които е платено дължимото обезщетение за придадените към парцела недвижими имоти, а с прилагането на плана по отношение на парцела той придобива качеството на поземлен имот, т.е. на обект на кадастъра – ал. 1 на § 5 във връзка с чл. 23, т. 1 от ЗКИР. След като в кадастралния план не са отразени границите на парцела, те са били обективно установими в процеса на изработване на кадастралната карта от действащия регулационен план в съответствие с чл. 43, ал. 1, т. 5, буква „г” във връзка с чл. 41, ал. 1, т. 1 от ЗКИР и чл. 14, ал. 1, т. 4 от Наредба № 3/28.04.2005 г.

3. Неправилното заснемане на границите на имота, собственост на жалбоподателите, обуславя и материалната незаконосъобразност на заповедта в спорната част, преценена към меродавния по чл. 142, ал. 1 от АПК момент. Приложението на регулационния план относно придадената част към имота е факт, настъпил преди одобряването на кадастралната карта, правна последица от който е промяната на неговите граници. Вещото лице е констатирало, че вярното им отразяване би обособило имот с площ, отговаряща на титула за собственост, и граници според комбинираната скица към заключението в отличие от възприетите с издаването на административния акт.

Поради изложените съображения обжалваната заповед следва да бъде отменена в частта, одобряваща кадастралната карта за имот с идентификатор 68134.4082.60 и преписката – върната на административния орган. При новото произнасяне следва да се приведат границите на имота в съответствие с дължимите, определени съобразно източниците на данни по чл. 43, ал. 1, т. 5 от ЗКИР и чл. 14, ал. 1 от Наредба № 3/28.04.2005 г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри.

Предвид изхода на спора, за жалбоподателя И. Л. С. е възникнало правото на разноски по чл. 143, ал. 1 от АПК в размер на 200 лв. платено възнаграждение за вещо лице. Разноски за адвокатско възнаграждение не следва да бъдат присъждани, тъй като, въпреки своевременно направеното искане, не са представени доказателства, удостоверяващи техния размер.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен съд – С.-град

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Заповед № РД-18-15/06.03.2009 г. на изпълнителния Д. на Агенцията по Г. К. и К. **в частта**, с която е одобрена кадастралната карта относно поземлен имот с идентификатор 68134.4082.60.

ВРЪЩА преписката на административния орган за ново произнасяне в посочената част съобразно дадените указания.

ОСЪЖДА Агенцията по Г. К. и К. да заплати на И. Л. С. сумата от 200 (двеста) лева разноси по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщението до страните, че е постановено.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: